

delig Forhøjelse af Ydelserne Sted. Det skete vel sagtens under Hensyn til den da herskende Dyretid i vort Land, muligvis ogsaa under Hensyn til Penge- rigeligheden, der var stor her i Landet, og Forhøjelsen var, som det blev oplyst for lidt siden, meget betydelig. Vi har jo, det viser Statistikken, ca. 1 800 af disse Invalider, hvoraf ca. Halvdelen har vedvarende Understøttelse, medens den øvrige Halvdel oppebærer Understøttelser bevilgede for et Aar ad Gangen, og Statens samlede Udgift er 1½ Mill. Kr. Staten har Krav paa, at denne Udgift, der blev stærkt forhøjet i 1919, nedsættes, da den økonomiske Opgangstid nu er forbi og vi er inde i en Periode af ganske modsat Art. Derfor vil det, selv om man under de militære Invalider alt muligt godt, ikke være urigtigt at foretage den foreslaaede Nedsættelse paa 25 pCt., saa Staten kan opnaa en tilsvarende Besparelse. Dette er kun at give Udtryk for Kronens øgede Købeevne og lade denne blive respekteret ogsaa paa dette Omraade.

Jeg vil i samme Forbindelse ikke undlade at sige, at naar man sammenligner denne Invalidforsørgelse med den civile Invalidforsørgelse og med, hvad der kan opnaas efter Ulykkesforsikringsloven, maa man sige, at Satsene paa dette Omraade ligger forholdsvis meget højt. Undtagne fra Bestemmelsen om 25 pCt.s Nedsættelsen er Invaliderne fra de sønderjydske Krige samt de, der allerede har faaet tilkendt en vedvarende Understøttelse. Dette kan vi fuldt ud billige og anbefale. Der bliver altsaa kun Tale om en Nedsættelse af de Forsørgelser, der løber fra Aar til Aar, og saa naturligvis af dem, der efterhaanden kommer til.

Forskellen paa Invalidforsørgelsen efter denne Lov og Invaliderenten til de civile Invalider, om man saa kan sige, er saa stor, at det kunde synes rimeligt at tage hele denne Lovgivning op til samlet Revision. Jeg har tidligere sagt, at de militære Invalider har Krav paa en forlods Bevaagenhed fra Statens Side, det kan man ikke nægte; men Forskellen er alligevel saa stor, at det var værd at overtænke — jeg har ogsaa set, at der i Bemærkningerne til det i Folketinget fremsatte Lovforslag var en Udtalelse derom — at optage hele denne Lovgivning til samlet Revision, da det er klart, at mange Mennesker paa Grund af de højere Sætter uvilkaarligt — det er menneskeligt — vil søge at komme ind under denne Lov fremfor under den anden. Man har jo nemlig det

elastiske Begreb, der ligger i den ekstraordinære Understøttelse, som gives, naar det ikke har kunnet bevises, at Erhvervs- evnens Nedsættelse hos en Invalid stammer fra hans Militærtjeneste, men man heller ikke har kunnet bevise det modsatte. Vedkommende faar da to Trediedele af den Sats, hvorunder han henføres. Et Bilag til Folketingets Betænkning oplyser os om, at det ikke er saa ganske faa, der understøttes paa den Maade, og det er ikke ubetydelige Beløb, det drejer sig om. I 2den Afdeling — d. v. s. den Afdeling, der omfatter Invalider, hvis Erhvervssevne skønnes nedsat med 60—90 pCt. — er der 32 Invalider af den nævnte Art med 800 Kr.s Understøttelse, 30, der faar 1 200 Kr., og 101, der faar 1 600 Kr. I 1ste Afdeling, der omfatter dem, som faar det højeste Beløb, er der 18 Invalider, som faar to Trediedele af 3 000 Kr., altsaa ingenlunde et ubetydeligt Antal og heller ikke et ubetydeligt samlet Beløb. Dette synes at tyde paa, at Loven kunde trænge til en samlet Revision, og i alle Tilfælde siger det jo klart, at Forslaget om en 25 pCt.s Nedsættelse er fuldt ud forsvarligt; det beror paa et rimeligt Forlangende fra Statens Side i en Tid, i hvilken Konjunkturerne er ganske andre, end da Loven blev til. Vi maa ogsaa hævde, at selv efter denne Nedskæring bliver de militære Invalider betydeligt bedre stillet end de civile Invalider, og de bliver tillige faktisk bedre stillet end oprindelig efter Loven af 1919. Det er jo heller ikke Hensigten at føre Understøttelsernes Størrelse tilbage til det, de var forud for sidstnævnte Lov.

Jeg skal med disse Ord i Tilslutning til den højtærede Ministers Udtalelser anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og hurtigt Vedtagelse her i Tinget.

Jørgen Møller: Under Behandlingen af dette Lovforslag i Folketinget var Venstre, det konservative Folkeparti og til Dels det radikale Venstre enige om, at en Nedskæring var paa sin Plads, og den højtærede konservative Ordfører udtalte, at det var en letsindig Handling, da man i 1919 gik med til at yde de Personer, der havde mistet største Delen af deres Arbejdsevne og var blevet Invalid under den militære Tjeneste, en Understøttelse, der for Flertallets Vedkommende laa omkring ved 1200 Kr. Det socialdemokratiske Parti kan ikke slutte sig til en saadan Opfattelse, vi maa tværtimod mene, at denne Understøttelse er saa beskeden, som tænkes kan. Det er ganske vist rigtigt, at den ligger betydeligt